

OPIS PROGRAMU STUDIÓW

Kierunek: **ARCHITEKTURA**

Poziom: **II STOPIEŃ**

Profil: **OGÓLNOAKADEMICKI**

- 1) dyscyplina, do której przyporządkowany jest kierunek, a w przypadku, gdy kierunek jest przyporządkowany do więcej niż jednej dyscypliny, dyscyplina wiodąca oraz pozostałe dyscypliny, wraz ze wskazaniem procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie:

ARCHITEKTURA I URBANISTYKA – 100%;

- 2) forma studiów: **STACJONARNE**
 3) liczba semestrów studiów: **3**
 4) łączna liczba godzin zajęć organizowanych przez uczelnię: **1018**
 5) liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: **90**
 6) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: **56**
 7) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych: **7**
 8) liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru: **56**
 9) liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów – dotyczy studiów o profilu ogólnoakademickim: **84**
~~10) liczba punktów ECTS przypisana do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne – dotyczy studiów o profilu praktycznym:~~
~~11) w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia – liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego:~~
 12) wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach praktyk:
 13) sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia:
- Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form oceniania studentów, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.
 - Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji oraz przez weryfikację prac różnej kategorii i o różnym stopniu trudności.
 - Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość fakt w (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problem w).
 - Jako formy egzamin w pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – Multiple Choice Questions), wielokrotnej odpowiedzi (MRQ – Multiple Response Questions), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi.
 - Osiągnięcie wymaganych efekt w uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności.
 - Osiągnięcie wymaganych efekt w uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć „A” sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy klauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności

studenta wykazanej podczas procesu projektowania i bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

- Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w grupie zajęć „D” sprawdza się przez ocenę wiedzy nabytej podczas seminariów w zakresie metodologii pracy naukowej i umiejętności jej praktycznego zastosowania w projektowaniu, a także ocenę pracy analityczno-opisowej i projektowo-graficznej pracy dyplomowej, w zakresie poziomu kreatywności naukowej i projektowej studenta oraz uzyskanych przez niego wartości rozwiązań architektonicznych i umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.
- Egzamin dyplomowy są egzaminami weryfikującymi i podsumowującymi efekty uczenia się na studiach II stopnia na kierunku architektura dla całego cyklu kształcenia.

14) tytuł zawodowy nadawany absolwentom: MAGISTER INŻYNIER ARCHITEKT

Tabela opisu efektów uczenia się dla kierunku studiów drugiego stopnia

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie Nazwa wydziału lub wydziałów: Wydział Architektury Nazwa kierunku studiów: Architektura				
Poziom studiów: II stopień , studia stacjonarne Profil studiów: ogólnoakademicki Dziedzina lub dziedziny nauki: ¹ dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych Dyscyplina lub dyscypliny naukowe z określeniem procentowego udziału efektów uczenia się dla każdej dyscypliny: ¹ Architektura i urbanistyka (100%) Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji: ² 7 PRK				
Symbole efektów uczenia się	KIERUNKOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Obowiązują dla cykli kształcenia rozpoczynających się w roku akademickim 2022/23 i w latach następnych	Odniesienie do		
		uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK ³	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się PRK ⁴	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się PRK umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich ⁵
1	2	3	4	5
	WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu
O.W1	problemy konstrukcyjne, budowlane i inżynieryjne związane z projektowaniem budynków;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W2	szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W3	zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą w trakcie studiów;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W4	problemy fizyki, technologii i funkcji budynków w zakresie umożliwiającym zapewnienie komfortu ich użytkowania oraz ochrony przed działaniem czynników atmosferycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W5	relacje zachodzące między człowiekiem a architekturą i między architekturą a środowiskiem ją otaczającym, oraz potrzeby dostosowania architektury do ludzkich potrzeb i skali człowieka;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W6	przepisy prawa i procedury niezbędne do realizacji projektów budynków oraz integracji budynków z ogólnym projektem planistycznym;	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK
O.W7	metody i środki wdrażania ekologicznie odpowiedzialnego projektowania zrównoważonego oraz ochrony i konserwacji otaczającego środowiska;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG
O.W8	historię i teorię architektury oraz sztuki, techniki i nauk humanistycznych w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania projektów architektonicznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG

O.W9	zasady, rozwiązania, konstrukcje i materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu złożonych zadań inżynierskich w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W10	problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W11	zasady gromadzenia informacji i ich interpretacji w ramach przygotowywania koncepcji projektowej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W12	zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
O.W13	charakter zawodu architekta i jego rolę w społeczeństwie.	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK
A.W1	projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W2	projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W3	planowanie przestrzenne oraz narzędzia polityki przestrzennej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W4	zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W5	zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W6	zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
A.W7	podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
A.W8	interdyscyplinarny charakter projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę integracji wiedzy z innych dziedzin, a także jej zastosowania w procesie projektowania we współpracy ze specjalistami z tych dziedzin;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W1	zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W2	historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W3	rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W4	zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK

B.W5	zaawansowaną problematykę budownictwa, technologii i instalacji budowlanych, konstrukcji i fizyki budowli, obejmującą kluczowe, złożone zagadnienia w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planistycznym;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W6	przepisy techniczno-budowlane;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W7	teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
B.W8	sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
B.W9	podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.	P7U_W	P7S_WK	P7S_WK
C.W1	style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą oraz środki warsztatowe pokrewnych dyscyplin artystycznych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
C.W2	problematykę filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem estetyki – w zakresie, w jakim wpływa na jakość twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także wartościowania istniejących i projektowanych rozwiązań;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
C.W3	podstawowe zasady metodyki badań naukowych, w tym przygotowania opracowań naukowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
C.W4	słownictwo i struktury gramatyczne języka obcego będącego językiem komunikacji międzynarodowej w zakresie tworzenia i rozumienia wypowiedzi pisemnych i ustnych zarówno ogólnych, jak i specjalistycznych w zakresie architektury, a także konieczność sprawnego posługiwania się językiem obcym, także w kontekście działalności naukowej.	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W1	szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W2	zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą podczas w trakcie studiów;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W3	zasady, rozwiązania, konstrukcje, materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu zadań inżynierskich z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
D.W4	problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK	P7S_WG P7S_WK
D.W5	zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych.	P7U_W	P7S_WG	P7S_WG
	UMIĘTNOŚCI: ABSOLWENT POTRAFI	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu
O.U1	wykorzystać doświadczenia zdobyte w trakcie studiów w celu dokonania krytycznej analizy uwarunkowań i formułowania wniosków do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
O.U2	wykorzystać interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności zdobyte w trakcie studiów w celu zaprojektowania złożonego obiektu architektonicznego lub zespołu urbanistycznego spełniającego wymogi estetyczne i techniczne, kreując i przekształcając przestrzeń i nadając jej nowe wartości;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
O.U3	przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW

O.U4	wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych, przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
O.U5	organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.	P7U_U	P7S_UW P7S_UO	P7S_UW
A.U1	zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U2	zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U3	sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U4	dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U5	ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U6	opracować konserwatorską koncepcję projektową przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U7	dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U8	myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U9	integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U10	porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
A.U11	pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;	P7U_U	P7S_UO P7S_UK	P7S_UW
A.U12	oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UO	P7S_UW
A.U13	formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UU	P7S_UW
A.U14	wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
A.U15	wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U1	integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;	P7U_U	P7S_UW P7S_UU	P7S_UW
B.U2	dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW

	techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;			
B.U3	dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U4	formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
B.U5	posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
B.U6	przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
B.U7	przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
B.U8	odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U1	rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwe dla architektury oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historycznokulturowym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U2	posługiwać się właściwie takimi pojęciami jak wartość estetyczna, piękno i przeżycie estetyczne oraz dostrzec szerszy, filozoficzny kontekst zagadnień związanych z projektowaniem architektonicznym i urbanistycznym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
C.U3	pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym lub – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK P7S_UU	P7S_UW
C.U4	przygotować opracowanie naukowe, określić przedmiot, zakres i cel prowadzonych badań naukowych;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
C.U5	posługiwać się co najmniej jednym językiem obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki niezbędną w działalności projektowej oraz – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej.	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
D.U1	dokonać krytycznej analizy istniejących uwarunkowań, waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy oraz formułować wnioski do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
D.U2	zaprojektować złożony obiekt architektoniczny lub zespół urbanistyczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne i integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U3	przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK	P7S_UW
D.U4	wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U5	przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW
D.U6	organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.	P7U_U	P7S_UW	P7S_UW

			P7S_UO	
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE: ABSOLWENT JEST GOTÓW DO	Kod składnika opisu	Kod składnika opisu	-
O.S1	podjmowania i wykonywania pracy w sposób profesjonalny, w tym przestrzegania zasady etyki zawodowej i brania odpowiedzialności za podejmowane działania;	P7U_K	P7S_KO P7S_KR	-
O.S2	poszanowania różnorodności poglądów i kultur oraz do wykazywania wrażliwości na społeczne aspekty zawodu;	P7U_K	P7S_KR	-
O.S3	brania odpowiedzialności za wartości humanistyczne, społeczne, kulturowe, architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego;	P7U_K	P7S_KO	-
O.S4	uczenia się przez całe życie, w tym przez podjęcie kształcenia w szkole doktorskiej i studiów podyplomowych lub uczestnictwo w innych formach kształcenia;	P7U_K	P7S_KK P7S_KR	-
O.S5	inspirowania innych osób do uczenia się i organizowania procesu kształcenia.	P7U_K	P7S_KK P7S_KR	-
A.S1	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;	P7U_K	P7S_KR	-
A.S2	publicznych wystąpień i prezentacji;	P7U_K	P7S_KO	-
A.S3	podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;	P7U_K	P7S_KR	-
A.S4	brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
B.S1	formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
B.S2	rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.	P7U_K	P7S_KK	-
D.S1	efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;	P7U_K	P7S_KR	-
D.S2	publicznych wystąpień i prezentacji;	P7U_K	P7S_KO	-
D.S3	przyjęcia krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań i ustosunkowania się do niej w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dorobku dyscypliny naukowej, a także do twórczego i konstruktywnego wykorzystania tej krytyki;	P7U_K	P7S_KK	-
D.S4	formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań, a także innych aspektów działalności architekta; przekazania opinii w sposób powszechnie zrozumiały;	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-
D.S5	właściwego określenia priorytetów działań służących realizacji zadania.	P7U_K	P7S_KR P7S_KO	-

Objaśnienia używanych symboli:

1.Uniwersalne charakterystyki poziomów PRK (pierwszego stopnia):

P = poziom PRK (6, 7)

U = charakterystyka uniwersalna

W = wiedza

U = umiejętności

K = kompetencje społeczne

Przykłady:

P6U_W = poziom 6 PRK, charakterystyka uniwersalna, wiedza

„Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi. Absolwent zna i rozumie różnorodne, złożone uwarunkowania prowadzonej działalności.”

P7U_W = poziom 7 PRK, charakterystyka uniwersalna, wiedza

„Absolwent zna i rozumie w pogłębiony sposób wybrane fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, także w powiązaniu z innymi dziedzinami. Absolwent zna i rozumie różnorodne, złożone uwarunkowania i aksjologiczny kontekst prowadzonej działalności.”

2. Charakterystyki poziomów PRK typowe dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego (drugiego stopnia):

P = poziom PRK (6, 7)

S = charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego

W = wiedza

G = głębia i zakres

K = kontekst

U = umiejętności

W = wykorzystanie wiedzy

K = komunikowanie się

O = organizacja pracy

U = uczenie się

K = kompetencje społeczne

K = krytyczna ocena

O = odpowiedzialność

R = rola zawodowa

Przykłady:

P6S_WG = poziom 6 PRK, charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego, wiedza- głębia i zakres

„Absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem”

P7S_WG = poziom 7 PRK, charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego, wiedza - głębia i zakres

„Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem”. Absolwent zna i rozumie główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych do których jest przyporządkowany kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim.”

3. W przypadku braku *Kodu składnika opisu* należy wprowadzić poziomą kreskę.

Objaśnienia symboli efektów uczenia się zgodnych ze standardem kształcenia dla kierunku Architektura (na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu Architekta, Dz.U. z 2019 r., poz. 1359)

OGÓLNE EFEKTY KSZTAŁCENIA:

- O.W – ogólne efekty kształcenia w zakresie wiedzy przekazywanej
- O.U – ogólne efekty kształcenia w zakresie nabywanych umiejętności
- O.S – ogólne efekty kształcenia w zakresie zdobywanych kompetencji społecznych

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA:

- A.W – efekty kształcenia w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
- B.W – efekty kształcenia w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
- C.W – efekty kształcenia w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: C. Zajęcia uzupełniające
- D.W – efekty kształcenia w zakresie wiedzy przekazywanej w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

- A.U – efekty kształcenia w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
- B.U – efekty kształcenia w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
- C.U – efekty kształcenia w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: C. Zajęcia uzupełniające
- D.U – efekty kształcenia w zakresie umiejętności nabywanych w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

- A.S – efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: A. Projektowanie
- B.S – efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: B. Kontekst projektowania
- D.S – efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych zdobywanych w ramach grupy zajęć: D. Dyplom

¹ W przypadku więcej niż jednej dziedziny nauki/sztuki lub dyscypliny naukowej/artystycznej należy wpisać wszystkie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. z 2018 r. poz.1818).

² Należy podać właściwy poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji, zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. z 2018 r. poz.2153, z późn. zm.).

³ Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, właściwe dla danego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.

⁴ Wszystkie charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 r. poz. 2218) - część I.

⁵ Część III - charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich (rozwiniecie opisów zawartych w części I) opisane w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	A.1 – PROJEKTOWANIE Projektowanie architektoniczne i urbanistyczne
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Blok projektowy A1 – architektoniczno-urbanistyczny stanowi podstawowy trzon kształcenia na II stopniu studiów na kierunku Architektura. Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **A1 – Projektowanie** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- A.W1-II** projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;
- A.W2-II** projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;
- A.W4-II** zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;
- A.W5-II** zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;

- A.W6-II** zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;
- A.W7-II** podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;
- A.W8-II** interdyscyplinarny charakter projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę integracji wiedzy z innych dziedzin, a także jej zastosowania w procesie projektowania we współpracy ze specjalistami z tych dziedzin.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- A.U1-II** zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;
- A.U2-II** zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;
- A.U4-II** dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;
- A.U5-II** ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;
- A.U7-II** dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;
- A.U8-II** myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;
- A.U9-II** integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;
- A.U10-II** porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
- A.U11-II** pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;
- A.U12-II** oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;
- A.U13-II** formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
- A.U14-II** wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;
- A.U15-II** wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- A.S1-II** efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;
- A.S2-II** publicznych wystąpień i prezentacji;
- A.S3-II** podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;

A.S4-II brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/ liczba godz.	Godziny pracy własnej
MODUŁ A					
MODUŁ 1.A: PROJEKTOWANIE OBIEKTÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ	1	9	Z	p/105	165
MODUŁ 3.A: PROJEKTOWANIE ZESPOŁU BUDYNKÓW MIESZKALNYCH W ZABUDOWIE ŚRÓDMIEJSKICH	2	9	Z	p/105	165
MODUŁ 4.A: PROJEKTOWANIE W OBSZARACH DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	2	5	Z	p/60	90
MODUŁ B / C					
MODUŁ 1.B: PROJEKTOWANIE ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANE: KONSTRUKCJE BUDOWLANE	1	2	Z	p/30	30
MODUŁ 3.B: PROJEKTOWANIE ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNE W KONTEKŚCIE PLANISTYCZNYM I OCHRONY ŚRODOWISKA	1	2	Z	p/30	30

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
MODUŁ A	
MODUŁ 1.A: PROJEKTOWANIE OBIEKTÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ	ROK 1 sem. 1
	<p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego z elementami ergonomii</u> – sem. 1</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 1.B: Projektowanie architektoniczno budowlane: konstrukcje budowlane</u> – sem. 1</i> <p><i>Cel zajęć:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>wykształcenie umiejętności projektowania architektoniczno-urbanistycznego obiektów użyteczności publicznej poprzedzonego;</i> – <i>analizami działki, jej otoczenia i uwarunkowań środowiskowo-kulturowych;</i> – <i>wykształcenie umiejętności przekształcenia złożonego programu funkcjonalno- użytkowego w schemat funkcjonalny obiektu, analiza powiązań pomiędzy programem wnętrza, a elementami zagospodarowania terenu;</i> – <i>wykształcenie umiejętności zastosowania optymalnych rozwiązań architektonicznych w odniesieniu do zastanego środowiska kulturowego.</i>

	<p><u>Tematyka:</u> Ćwiczenia z projektowania architektury użyteczności publicznej są realizowane w zespołach tematycznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – architektura sportu i rekreacji; – architektura użyteczności publicznej; – architektura miejsc pracy, budynków biurowych i zespołów wielofunkcyjnych. <p>Moduł tematyczny do realizacji podczas zajęć projektowych dotyczy projektu budynku użyteczności publicznej w kontekście urbanistycznym, a w szczególności odnosi się m.in. do zagadnień:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w budynek użyteczności publicznej w trudnym kontekście silnie wpływającym na decyzje projektowe; – projekt architektoniczno-urbanistyczny z uwzględnieniem analiz kontekst; – układ funkcjonalny i konstrukcja o dużym stopniu skomplikowania (w programie sala o dużej rozpiętości powyżej 25m); – kontekst przestrzenny wymagający uzupełnienia i uporządkowania, stwarzający problemy w kształtowaniu kompozycji urbanistycznej. <p>Opracowanie w skalach architektonicznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.</p>
<p>MODUŁ 3.A: PROJEKTOWANIE ZESPOŁU BUDYNKÓW MIESZKALNYCH W ZABUDOWIE ŚRÓDMIEJSKIEJ</p>	<p style="text-align: center;">ROK 1 sem. 2</p> <p><u>Uwagi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego z elementami ergonomii</u> – sem. 1</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 3.B: Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne w kontekście planistycznym i ochrony środowiska</u> – sem. 2</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Integracja procesów projektowych BIM</u> – sem. 2</i> <p><u>Cel zajęć:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – pozyskanie wiedzy na temat zagadnień programowo-przestrzennych dotyczących obszarów mieszkaniowych – dużych zespołów wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej zintegrowanych z istniejącym układem przestrzennym miasta; – wykształcenie umiejętności sporządzania szczegółowej analizy, diagnozy i prognozy dla rozwoju i przekształceń obszarów/osiedli/zespołów zabudowy wielorodzinnej; – wykształcenie umiejętności sporządzania koncepcji funkcjonalno-przestrzennej dla obszaru mieszkaniowego – dzielnicy wraz z funkcjami uzupełniającymi; – zapoznanie się i umiejętność zastosowania rozwiązań z zakresu projektowania zrównoważonego w środowisku mieszkaniowym. <p>Moduł tematyczny do realizacji podczas zajęć projektowych dotyczy projektu obszaru mieszkaniowego z zabudową wielorodzinną, a w szczególności odnosi się do zagadnień:</p> <ul style="list-style-type: none"> – duży obszar zabudowy wielorodzinnej zintegrowany z istniejącym układem przestrzennym miasta; – analiza urbanistyczna obszarów mieszkaniowych; – projekt urbanistyczny: przestrzenna i programowa koncepcja architektoniczno-urbanistyczna obszaru wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej (dzielnicy/fragmentu dzielnicy miejskiej) o podstawowej funkcji mieszkaniowej uzupełnionej

	<p>funkcjami usługowymi, miejscami pracy, funkcjami rekreacyjnymi itd.;</p> <ul style="list-style-type: none"> – projekt architektoniczno–urbanistyczny: fragment założenia z przestrzenią publiczną oraz obiekt o funkcjach mieszkaniowych; – wdrożenie rozwiązań z zakresu zrównoważonego projektowania dla wielorodzinnych obszarów mieszkaniowych; – zakres tematyczny: architektura/urbanistyka. <p>Opracowanie w skalach architektonicznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.</p>
<p>MODUŁ 4.A: PROJEKTOWANIE W OBSZARACH DZIEDZICTWA KULTUROWEGO</p>	<p style="text-align: center;">ROK 1 sem. 2</p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Teoria konserwacji zabytków, rewitalizacji, archeologia</u> – sem. 2</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 4.B: Projektowanie konserwatorskie i archeologia</u> – sem. 2</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Ochrona dziedzictwa - identyfikacja</u> – sem. 1</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Integracja procesów projektowych BIM</u> – sem. 2</i> <p>Moduł tematyczny do realizacji podczas zajęć projektowych dotyczy zagadnień projektowania w obszarach dziedzictwa kulturowego, a w szczególności odnosi się do problematyki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zintegrowane przedmioty projektowe mają na celu zgromadzenie niezbędnej wiedzy i nabycie umiejętności, potrzebnych do wykonywania projektów architektonicznych i urbanistycznych, uwzględniających wartości dziedzictwa kulturowego w szeroko rozumianym kontekście zabytkowym; – zajęcia przygotowują do świadomego i pełnego rozpoznania wartości zabytkowych (materialnych i niematerialnych), przynależnych obszarom i obiektom historycznym, będącym tematem projektu. W oparciu o dostępne badania oraz w wyniku analizy zgromadzonych materiałów archiwalnych, przedmiot ma w efekcie pozwolić na sformułowanie wytycznych konserwatorskich do projektowania, uwzględniających te wartości i wynikające z nich ograniczenia, a także opracowanie wstępnej koncepcji projektowej. <p>Opracowanie w skalach architektonicznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.</p>
MODUŁ B	
<p>MODUŁ 1.B: PROJEKTOWANIE ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANE: KONSTRUKCJE BUDOWLANE</p>	<p style="text-align: center;">ROK 1 sem. 1</p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 1.A: Projektowanie obiektów użyteczności publicznej</u> – sem. 1</i> <p><u>Tematyka:</u> Projekt głównych elementów konstrukcyjnych w postaci zaawansowanych systemów konstrukcyjnych obiektów budowlanych na podstawie projektu z zintegrowanego przedmiotu: <u>MODUŁ 1.A: Projektowanie obiektów użyteczności publicznej</u> – sem. 1. Zaawansowane układy konstrukcji metalowych, konstrukcji betonowych, żelbetonowych oraz konstrukcji drewnianych. Przygotowanie dokumentacji projektowej według stosowanych standardów oraz zapisów prawnych. Dokumentacja posiadająca odpowiednią skalę oraz właściwe wymiarowanie obiektu.</p>

	Opracowanie w skalach architektonicznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.
<p>MODUŁ 3.B: PROJEKTOWANIE ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNE W KONTEKŚCIE PLANISTYCZNYM i OCHRONY ŚRODOWISKA</p>	<p style="text-align: center;">ROK 1 sem. 2</p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 3.A: Projektowanie zespołu budynków mieszkalnych w zabudowie śródmiejskiej – sem. 2</u></i> <p><i>Cele:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – uzupełnienie wiedzy w zakresie Modułu 3A: Projektowanie zespołu budynków mieszkalnych w zabudowie śródmiejskiej; – umiejętność dokonania analizy kontekstu funkcjonalnego, kompozycyjnego i estetycznego zespołu obiektów; – umiejętność właściwego korelowania zagadnień planistycznych z projektowaniem architektonicznym; – umiejętność programowania i planowania wpływu projektowanego zagospodarowania na aspekty ochrony środowiska; – pozyskanie wiedzy na poziomie integracji działań ochrony środowiska z aspektem planistycznym i projektowym; – umiejętność stosowania analiz wielkoprzestrzennych w skali miasta. <p>Moduł tematyczny do realizacji podczas zajęć projektowych dotyczy kontekstu planistycznego i aspektów ochrony środowiska, a w szczególności odnosi się do zagadnień:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kształtowania zespołu budynków mieszkalnych w kontekście wpływu na środowisko oraz właściwego zagospodarowania terenu; – określenia uwarunkowań przestrzennych w tym analiza środowiska miejskiego w szerszym obszarze oddziaływania zespołu obiektów; – zdefiniowanie założeń kompozycyjnych, funkcjonalnych, przestrzennych. <p><i>Zakres:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – analizy i studia uwarunkowań planistycznych i środowiskowych w obszarze kontekstu urbanistycznego; – wytyczne projektowe – opracowanie syntezy uwarunkowań; – warianty koncepcji zagospodarowania terenu; – zapisy regulacji planistycznych; – projekt planu realizacyjnego; – wstępne wizualizacje modelu. <p>Opracowanie w skalach planistycznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.</p>

Metody dydaktyczne:

Ćwiczenia projektowe, praca na makiecie, szkice i rysunki koncepcyjne i architektoniczne, rysunek komputerowy, esej, dyskusja, konsultacje, prezentacje i obrony projektu, praca indywidualna i w grupach.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć A1 sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy klauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas procesu projektowania i

bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejsowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	A.2 – PROJEKTOWANIE Projektowanie konserwatorskie, planowanie przestrzenne i projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100%)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Blok projektowy A2 – konserwatorskie, planowanie przestrzenne i projektowanie specjalistyczne wynikające z uwarunkowań lokalnych stanowi uzupełnienie zajęć z Projektowania A1. Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **A2 – Projektowanie** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- A.W2-II** projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań;
- A.W3-II** planowanie przestrzenne oraz narzędzia polityki przestrzennej;
- A.W4-II** zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego;
- A.W5-II** zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;
- A.W6-II** zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;
- A.W7-II** podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- A.U1-II** zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;
- A.U2-II** zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny;
- A.U3-II** sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej;
- A.U4-II** dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;
- A.U5-II** ocenić przydatność zaawansowanych metod i narzędzi służących do rozwiązywania prostych i złożonych zadań inżynierskich, typowych dla architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego oraz wybierać i stosować właściwe metody i narzędzia w projektowaniu;
- A.U6-II** opracować konserwatorską koncepcję projektową przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne;
- A.U7-II** dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;
- A.U8-II** myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;
- A.U9-II** integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej, szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;
- A.U10-II** porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
- A.U11-II** pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;
- A.U12-II** oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;
- A.U13-II** formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
- A.U15-II** wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- A.S1-II** efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;
- A.S2-II** publicznych wystąpień i prezentacji;
- A.S3-II** podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;
- A.S4-II** brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/ liczba godz.	Godziny pracy własnej
MODUŁ A					
MODUŁ 2.A: PLANOWANIE PRZESTRZENNE, REGIONALNE I INŻYNIERIA MIEJSKA	1	7	Z	p/90	120
MODUŁ B / C					
MODUŁ 2.B: OCHRONA MIEJSKICH ZESPOŁÓW ZABYTKOWYCH	1	1	Z	p/15	15
MODUŁ 4.B: PROJEKTOWANIE KONSERWATORSKIE I ARCHEOLOGIA	2	3	Z	p/45	45

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
MODUŁ A	
MODUŁ 2.A: PLANOWANIE PRZESTRZENNE, REGIONALNE I INŻYNIERIA MIEJSKA	ROK 1 sem. 1
	<p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Teoria planowania przestrzennego</u> – sem. 1 – Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Inżynieria miast</u> – sem. 1 – Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 2.B: Ochrona miejskich zespołów zabytkowych</u> – sem. 1 <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – umiejętność wykonania kompleksowej analizy i syntezy uwarunkowań regionalnych i miejskich; – umiejętność sformułowania kierunków zagospodarowania przestrzennego rozwoju miasta i regionu; – pozyskanie wiedzy i zasad sporządzania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. <p><u>Tematyka zadania i zakres opracowania:</u></p> <p>1) W skali regionu:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rozpoznanie stanu istniejącego w skali regionalnej oraz planów zagospodarowania województwa oraz dokumentów planistycznych wykonywanych na poziomie gminy; – Opracowanie koncepcji rozwoju w skali regionalnej. <p>2) W skali miasta:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Studia do projektu - uwarunkowania lokalne: analiza stanu istniejącego w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego, infrastruktury technicznej i transportowej; – Określenie głównych problemów przestrzennych a także ze sfery społecznej i gospodarczej możliwych do rozwiązania w projekcie; – Diagnoza stanu istniejącego, synteza uwarunkowań rozwoju i założenia programowo- przestrzenne;

	<ul style="list-style-type: none"> - Zdefiniowanie głównych elementów kształtujących strukturę przestrzenną miasta oraz określenie obszarów o znaczeniu kluczowym; - Opracowanie koncepcji zagospodarowania przestrzennego miasta; - Opracowanie założeń projektu planu miejscowego dla wybranego fragmentu miasta: konfigurowanie układu programowo-funkcjonalnego, rozwiązań technicznych oraz relacji przestrzennych. <p>Powyższe zadania opracowane odpowiednio w skalach planistycznych (regionalnej, miejskiej) oraz urbanistycznych, wsparte są szkicami koncepcyjnymi, perspektywą oraz opisem odpowiadającym w/w tematyce projektu. Kluczowym elementem opisu są wskazania ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania terenu: wskaźniki, standardy, zasady przekształceń.</p>
MODUŁ B	
MODUŁ 2.B: OCHRONA MIEJSKICH ZESPOŁÓW ZABYTKOWYCH	<p style="text-align: center;">Rok 1 sem. 1</p> <p><u>Uwagi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 2.A: Planowanie przestrzenne, regionalne i inżynieria miejska – sem. 1</u></i> <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - przekazanie wiedzy na temat wartości zabytkowej i kulturowej oraz metod i form ochrony miast historycznych i ich elementów; - nabycie umiejętności analizy bieżących form ochrony wybranego miasta historycznego; - zrozumienie przez studentów potrzeby ochrony krajobrazu kulturowego miast historycznych; - nabycie umiejętności analizy wartości kulturowych miasta historycznego. <p><u>Tematyka:</u> Projekt małej przestrzeni lub formy architektonicznej, która ma za zadanie popularyzować wiedzę o historii i dziedzictwie kulturowym miasta.</p> <p><u>Zakres opracowania:</u> Analiza zasobu dziedzictwa kulturowego miasta wybranego miasta historycznego w skalach planistycznych i/lub urbanistycznych, która zawiera: historyczny układ urbanistyczny, obiekty/obszary wpisane do gminnej ewidencji zabytków, obiekty/obszary objęte wpisem do rejestru zabytków, obiekty/obszary objęte inną formą ochrony konserwatorskiej, obiekty lub obszary warte popularyzacji (aspekt dziedzictwa), strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone przez MPZP, obiekty lub obszary cenne kulturowo, ale obecnie nie chronione.</p> <p>Projekt małej przestrzeni lub formy architektonicznej, która ma za zadanie popularyzować wiedzę o historii i dziedzictwie kulturowym miasta (lub jego wybranego fragmentu). W ramach zadania zostanie sporządzony projekt zagospodarowania terenu, oraz rzut, przekrój, elewacje, oraz wizualizacje i opis.</p> <p>Opracowanie w skala architektonicznych i urbanistycznych stosownie do problematyki i złożoności oraz dokładności opracowań.</p>

MODUŁ 4.B: PROJEKTOWANIE KONSERWATORSKIE I ARCHEOLOGIA	<p style="text-align: center;">Rok 1 sem. 2</p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem wykładów w ramach przedmiotu <u>Teoria konserwacji zabytków, rewaloryzacji, archeologia</u> – sem. 2</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>MODUŁ 4.A: Projektowanie w obszarach dziedzictwa kulturowego</u> – sem. 2</i> <p><u>Cele zajęć i tematyka:</u> Zajęcia prowadzą do sporządzenia kompletnego projektu architektonicznego, który z jednej strony uwzględni zgodne z opracowanymi wytycznymi konserwatorskimi i wstępną koncepcją przekształcenia obszaru lub/i obiektu zabytkowego, a z drugiej strony przedstawi propozycję dopuszczalnej współczesnej interwencji architektonicznej, szanującej, ale i wzbogacającej historyczny kontekst. Przedmiotem projektu są istniejące obiekty lub zespoły zabytkowe, w których obecne są problemy związane z adaptacją zabytku do nowej funkcji oraz konieczne przekształcenia, tak w skali architektonicznej, jak i urbanistycznej. W dziedzinie archeologii zajęcia mają za zadanie przybliżyć istotną rolę badań archeologicznych w procesie poprzedzającym prace projektowe, a także zwrócić uwagę na ten rodzaj projektowania architektoniczno-urbanistycznego, który uwzględni rosnącą potrzebę udostępniania relikwów architektury oraz dziedzictwa archeologicznego, jako jednego z elementów zrównoważonego rozwoju lokalnych społeczności, z uwzględnieniem specyfiki problematyki konserwatorskiej przy działaniach projektowych w obszarze dziedzictwa archeologicznego.</p>
---	--

Metody dydaktyczne:

Ćwiczenia projektowe, praca na makiecie, szkice i rysunki koncepcyjne i architektoniczne, rysunek komputerowy, esej, dyskusja, konsultacje, prezentacje i obrony projektu, praca indywidualna i w grupach.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności i w kategorii kompetencji społecznych sprawdza się przez ocenę prac projektowych różnej kategorii i o różnym stopniu trudności. Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupie zajęć A2 sprawdza się przez ocenę zrealizowanej pracy projektowej, w tym kursowej i przeglądowej (przejściowej), i pracy klauzurowej oraz ocenę poziomu kreatywności studenta wykazanej podczas procesu projektowania i bezpośrednich korekt indywidualnych i zespołowych realizowanych metodą „mistrz-uczeń”, a także umiejętności prezentacji i obrony wykonanego projektu.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).

B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

miejsowość, data

Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	B.1 – KONTEKST PROJEKTOWANIA Teoria i historia architektury i urbanistyki, ochrona dziedzictwa, kulturoznawstwo, archeologia i teoria konserwatorstwa, prawo w procesie inwestycyjnym, etyka zawodu, ergonomia
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów: **architektura** kod kierunku: -

Specjalność: **bez specjalności**

Profil studiów: **ogólnoakademicki**

Poziom studiów: **drugi stopień**

Dziedzina: **dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych**

Dyscyplina/y: **dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)**

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **B1 – Kontekst projektowania** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

B.W1-II zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

B.W2-II historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

B.W3-II rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;

B.W4-II zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;

B.W6-II przepisy techniczno-budowlane;

B.W7-II teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;

B.W8-II sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;

B.W9-II podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

B.U1-II integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;

B.U2-II dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;

B.U3-II dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;

B.U4-II formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;

B.U7-II odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.S1-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;

B.S2-II rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
TEORIA PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNEGO Z ELEMENTAMI ERGONOMII	1	1	E	w/15	15
TEORIA PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO	1	1	E	w/15	15
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU		1	Z	w/15	15
HISTORIA URBANISTYKI WSPÓŁCZESNEJ	2	1	Z	w/15	15
TEORIA KONSERWACJI ZABYTKÓW, REWALORYZACJI, ARCHEOLOGIA	2	1	E	w/15	15
ETYKA ZAWODU ARCHITEKTA I PRAWO W PROCESIE INWESTYCYJNYM	3	1	Z	w/15	15
KULTUROZNAWSTWO	3	1	Z	w/15	15
TEORIA PLANOWANIA REGIONALNEGO	3	2	Z	w/15	45
PROJEKTOWANIE MIAST	3	2	Z Z	w/15 s/15	30

TEORIA PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNEGO	3	2	Z	w/15	45
NEGOCJACJE, PRAKTYCZNE ASPEKTY ZAWODU ARCHITEKTA	3	2	Z Z	w/15 s/15	30
TEORIA KONSERWACJI ZABYTKÓW	3	2	Z	w/15	45
HISTORIA ARCHITEKTURY	3	2	Z Z	w/15 s/15	30

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
TEORIA PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNEGO Z ELEMENTAMI ERGONOMII	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 1</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 1.A: Projektowanie obiektów użyteczności publicznej</u> – sem. 1</i> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 3.A: Projektowanie zespołu budynków mieszkalnych w zabudowie śródmiejskich</u> – sem. 2</i> <p><u>Cel:</u> Wykłady z teorii dotyczą podstawowych zagadnień funkcjonalnych, przestrzennych i konstrukcyjnych charakterystycznych dla obiektów architektonicznych o różnej funkcji. Wykłady stanowią bazę teoretyczną dla projektowania architektoniczno-urbanistycznego z zakresu obiektów użyteczności publicznej jak i budownictwa mieszkaniowego.</p> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Cechy, specyfika; kształtowanie zespołów obiektów usługowych, mieszkaniowo-usługowych i mieszkaniowych w zmieniającym się kontekście przestrzennym, społecznym i środowiskowym; – Aspekty kompozycyjne i strukturalne, współczesne typologie kształtowania formy i funkcji; – Współczesna perspektywa specyfiki powojennej przebudowy i odbudowy miast; – Aspekty środowiskowe w kształtowaniu architektury zrównoważonej; – Współczesnej formy kształtowania przestrzeni publicznych i prywatnych, zagadnienie dostępności uniwersalnej, miasta dla wszystkich i “miasta szczęśliwego”; – Typologia obiektów architektonicznych – układy funkcjonalno-przestrzenne; – Społeczność – znaczenie procesów demograficznych w kształtowaniu struktur miejskich, “<i>shrinking cities</i>” i tendencje działań naprawczych; partycypacja społeczna w procesach urbanistycznych; – Zasady kształtowania obiektów architektonicznych (w tym dla osób z niepełnosprawnościami), strefy funkcjonalne, estetyka wnętrz, ergonomia; – Sztuka budowy miasta - miasto elementarne, miasto idealne, miasto geometryczne, miasto ogród, miasta utopijne, perspektywa miasta; – „Warunki techniczne...” w projektowaniu architektonicznym; – Kontekst w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym; – Detal budowlany w architekturze – rozwiązania materiałowe.
TEORIA PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 1</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 2.A: Planowanie przestrzenne, regionalne i inżynieria miejska</u> – sem. 1</i> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Cele, zasady, zakres i metody opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego w świetle uwarunkowań prawnych – rodzaje planów, sposoby zapisu ustaleń, skale, wybrane zagadnienia warsztatowe w świetle wymaga ustawowych; – Problematyka studiów do planów zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem ich zakresu i szczegółowości;

	<ul style="list-style-type: none"> – Rola i znaczenie planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego w kształtowaniu przestrzeni miasta (lub jego fragmentu), gospodarowania terenami i realizacji inwestycji; – Rola i znaczenie architekta w kreacji projektu planu zagospodarowania przestrzennego oraz potrzeba udziału projektantów innych specjalności w procesie tworzenia opracowań planistycznych; – Znaczenie dokumentów planistycznych w harmonizowaniu przestrzeni i zapewnieniu ładu przestrzennego; – Zasady i rodzaje systemów planowania przestrzennego w wybranych krajach europejskich na tle Polski; podstawy prawne tych systemów; – Podstawowe etapy procesu planistycznego na przykładzie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego; – Planowanie przestrzenne, a idea miasta-sieci; planistyczne konsekwencje ujęć sieciowych w urbanistyce; – Obszary funkcjonalne i miejsca / rejony koncentracji aktywności miejskich jako zagadnienie warsztatowe planowania przestrzennego; – Nowe typy struktur urbanistycznych i techniki zapisywania ustaleń planistycznych dotyczących tych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej; – Zasady zrównoważonej mobilności i zrównoważonej dostępności w planowaniu przestrzennym; – Pojęcie jednostki strukturalnej w urbanistyce - konsekwencje dla techniki zapisu ustaleń planistycznych.
ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 1</u></p> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Początki zawodu architekta krajobrazu i jego współczesny kontekst. Kształtowanie krajobrazu w czasach najdawniejszych. Historia sztuki ogrodowej. Terminologia; – Rodzaje i typy terenów zieleni miejskiej. Systemy terenów zieleni miejskiej. Zieleń w strukturze urbanistycznej i krajobrazie Park publiczny. Typologia form zieleni. Funkcje terenów zieleni; – Miasto-ogród i nurt ewolucyjny. Koncepcje awangardowe i nowa tradycja. Nowa Urbanistyka versus Urbanistyka krajobrazowa; – Roślinność w krajobrazie. Stosowanie różnych form roślinnych; – Analiza wybranych przypadków realizacji współczesnych z zakresu architektury krajobrazu – różne skale przedsięwzięć krajobrazowych; – Typologia, kompozycja, wartościowanie i metody oceny krajobrazu.
HISTORIA URBANISTYKI WSPÓŁCZESNEJ	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 2</u></p> <p><u>Tematyka:</u></p> <p>Wykłady przedstawiają zagadnienia dotyczące złożoności uwarunkowań kształtu współczesnej formy urbanistycznej oraz zasad jej kompozycji, ukazują wzajemnie się uzupełniającą rolę działań interdyscyplinarnych dla kształtowania przestrzeni zurbanizowanej a także rolę dzieła architektonicznego, form krajobrazowych oraz uwarunkowań planistycznych w procesie przemian formy zespołów urbanistycznych.</p> <p>Problematyka wykładów obejmuje następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Przestrzeń miasta; – Urbanistyka XIX wieku; – Urbanistyka XX i XXI wieku; – Paryż - na przełomie XX i XXI wieków; – Urbanistyka Polska; – Relacja architektury i urbanistyki.
TEORIA KONSERWACJI ZABYTKÓW, REWALORYZACJI, ARCHEOLOGIA	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 2</u></p> <p><u>Uwagi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 4.A: Projektowanie w obszarach dziedzictwa kulturowego</u> – sem. 2</i> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 4.B: Projektowanie konserwatorskie i archeologia</u> – sem. 2</i> <p><u>Tematyka:</u></p> <p>Tematyka wykładów obejmuje genezę zainteresowań społeczeństw własną przeszłością jako źródłem doświadczeń budujących wiedzę niezbędną dla postępu i rozwoju, a także aspekty inspiracji przeszłością dla racjonalnej</p>

	<p>ochrony dziedzictwa i właściwego kształtowania współczesnej przestrzeni kulturowej. Omawiany jest rozwój doktryn konserwatorskich i ich znaczenie dla formowania się nowoczesnej teorii ochrony zabytków, ewolucja pojęcia <i>monument-zabytek</i> architektury i urbanistyki na tle stałej tendencji do rozszerzania obszarów jego ochrony, oraz zagadnienie interpretacji <i>autentyzmu</i> substancji zabytkowej, która w kontekście rewolucyjnej Deklaracji z Nara doprowadziła do zmiany przedmiotowo rozumianej metodologii ochrony dziedzictwa kulturowego na rzecz podmiotowego i holistycznego podejścia.</p>
<p>ETYKA ZAWODU ARCHITEKTA I PRAWO W PROCESIE INWESTYCYJNYM</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><u>Tematyka:</u> Wykłady obejmują zagadnienia związane ze specyfiką procesu inwestycyjnego, który stwarza relacje pomiędzy zamawiającym projekt a architektem, pomiędzy architektami i innymi architektami i projektantami, jak również pomiędzy architektami i wykonawcami oraz pracownikami urzędów i organów administracji.</p> <p>Tematyka wykładów obejmuje również omówienie specjalistycznych branżowych uwarunkowań projektu architektonicznego. Rozwiązania i warunków technicznych niezbędnych do sprostania wymaganiom szczegółowym, wybór właściwej technologii obiektu oraz syntetyczne ujęcie zagadnień z zakresu prawa, ekonomiki i zarządzania w oparciu o wybrane przykłady z praktyki projektowej.</p>
<p>KULTURO-ZNAWSTWO</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><u>Cele:</u> Celem zajęć dydaktycznych jest szczegółowe zapoznanie studentów z pojęciami w zakresie kultury oraz nowych mediów w sztuce jak i ich wzajemnymi relacjami.</p> <p><u>Tematyka:</u> Tematyka przedmiotu obejmuje: społeczne aspekty sztuk wizualnych, teoria konwergencji mediów, rola nowych mediów w sztuce współczesnej, status nowych mediów w sztuce współczesnej. Wybrane zagadnienia dotyczą genezy, historii i charakteru fundamentalnych problemów, koncepcji, modeli i strategii komunikacji medialnej oraz interakcji społecznej. W trakcie wykładów zostaną przedstawione rozszerzone zagadnienia w zakresie kultury i nowych mediów w sztuce i architekturze oraz ich wzajemne relacje. Należą do nich: społeczne aspekty sztuk wizualnych, teoria konwergencji mediów, rola nowych mediów w sztuce współczesnej, status nowych mediów w sztuce współczesnej. Wybrane zagadnienia dotyczą genezy, historii i charakteru fundamentalnych problemów, koncepcji, modeli i strategii komunikacji medialnej oraz interakcji społecznej.</p>
<p>TEORIA PLANOWANIA REGIONALNEGO</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><u>Uwagi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie miast</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Definicja regionów i ich rodzaje. Czynniki decydujące o odrębności regionalnej; – Problemy integracji europejskiej oraz współpracy regionalnej w zakresie planowania przestrzennego. Nowe rodzaje urbanizacji w skali regionalnej. – Podstawowe problemy rozwoju regionalnego w Polsce. Projekty i realizacje w skali regionalnej w Polsce i na świecie – aglomeracje miejskie, obszary urbanizacji, regiony o funkcji rekreacyjnej, obszary uprzywilejowane i chronione. – Wkład polskich architektów i urbanistów w rozwój europejskiej teorii i praktyki planowania regionalnego. – Instrumenty planowania regionalnego w polskim systemie prawnym, na tle systemów planowania przestrzennego innych krajów. – Znaczenie węzłów regionalnych - układów i ciągów infrastruktury technicznej, autostrad, elementów gospodarki wodnej, obszarów chronionych.

	<ul style="list-style-type: none"> - Regiony europejskie - przyczyny powstania oraz znaczenie dla rozwoju lokalnego, regionalnego i krajowego.
PROJEKTOWANIE MIAST	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Teoria planowania regionalnego</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Definicja miasta, podstawowe elementy definiujące przestrzeń miejską, rodzaje miast i ich podział. - Przyczyny oraz mechanizmy historycznego i współczesnego rozwoju miast: struktura miasta jako materialny zapis jego dziejów, ewolucja zasad rozwoju miast; wpływ funkcji i czynników kompozycyjnych na kształt struktury miejskiej; idea miasta tradycyjnego we współczesnych realizacjach miast europejskich. - Problemy społeczności miejskiej: potrzeby, preferencje i aspiracje mieszkańców miast w odniesieniu do struktury społecznej. - Współczesne problemy miast: społeczne, ekonomiczne, funkcjonalne, ekologiczne i kompozycyjne. Prawna podstawa tworzenia i przebudowy miast w Polsce i innych krajach. - Podstawowe pojęcia urbanistyki; - Projektowanie miasta a naukowa i zawodowa tożsamość urbanistyki; - Studiowanie formy miejskiej: podstawowe tworzywo kompozycji urbanistycznej; podstawowe kryteria oceny zmian w przestrzeni urbanistycznej; pojęcie ładu przestrzennego w urbanistyce. Tożsamość i uwarunkowania budowy miast; - Doktryny i idee urbanistyczne: Modernizm w urbanistyce, przełom w urbanistyce w II poł XX w., ważniejsze teorie urbanistyczne II poł. XX w.; idea zrównoważonego rozwoju; postmodernizm w urbanistyce; Nowa Urbanistyka; klasyczne i awangardowe podejścia do formy i struktury urbanistycznej.
TEORIA PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNO URBANISTYCZNEGO	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem.3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Negocjacje, praktyczne aspekty zawodu architekta</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Cel:</u></p> <p>Wykłady z teorii dotyczą zaawansowanych zagadnień funkcjonalnych, przestrzennych i konstrukcyjnych charakterystycznych dla obiektów architektonicznych o złożonej funkcji. Wykłady stanowią bazę teoretyczną dla projektowania architektoniczno-urbanistycznego z zakresu obiektów użyteczności publicznej jak i budownictwa mieszkaniowego. Wiedza ta stanowi uzupełnienie problematyki Pracy Dyplomowej.</p> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Cechy, specyfika; kształtowanie zespołów obiektów użyteczności publicznej, mieszkaniowo-usługowych i mieszkaniowych w zmieniającym się kontekście przestrzennym, społecznym i środowiskowym; - Aspekty kompozycyjne i strukturalne, współczesne typologie kształtowania formy i funkcji; - Współczesna perspektywa specyfiki powojennej przebudowy i odbudowy miast; - Aspekty środowiskowe w kształtowaniu architektury zrównoważonej; - Współczesnej formy kształtowania przestrzeni publicznych i prywatnych, zagadnienie dostępności uniwersalnej, miasta dla wszystkich i "miasta szczęśliwego"; - Typologia obiektów architektonicznych – układy funkcjonalno-przestrzenne;

	<ul style="list-style-type: none"> - Społeczność – znaczenie procesów demograficznych w kształtowaniu struktur miejskich, “shrinking cities” i tendencje działań naprawczych; partycypacja społeczna w procesach urbanistycznych; - Zasady kształtowania obiektów architektonicznych (w tym dla osób z niepełnosprawnościami), strefy funkcjonalne, estetyka wnętrz, ergonomia; - Sztuka budowy miasta - miasto elementarne, miasto idealne, miasto geometryczne, miasto ogród, miasta utopijne, perspektywa miasta; - „Warunki techniczne...” w projektowaniu architektonicznym; - Kontekst w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym; - Detal budowlany w architekturze – rozwiązania materiałowe.
<p>NEGOCJACJE, PRAKTYCZNE ASPEKTY ZAWODU ARCHITEKTA</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Teoria projektowania architektoniczno urbanistycznego</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Tematyka:</u> Pokazanie praktycznej strony procesu projektowania i powstania budynków we wszystkich fazach od koncepcji do nadzoru oraz zaznajomienie studentów z profesjonalną prezentacją projektów w architekturze na etapie od negocjacji i sporządzania umów z inwestorami i podwykonawcami aż do nadzoru na budowie i odbioru.</p>
<p>TEORIA KONSERWACJI ZABYTKÓW</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem.3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Historia architektury</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Tematyka:</u> Przekazanie wiedzy dotyczącej europejskich koncepcji ochrony zabytków, włączając polskie doświadczenia w tym zakresie, metodologia i zasady projektowania konserwatorskiego, historyczny rozwój idei konserwatorskich w Europie, regionalne zróżnicowanie w zakresie doktryn konserwatorskich. Polska szkoła konserwacji oraz współczesne tendencje w ochronie środowiska kulturowego. Wykłady obejmują swoją tematyką również metod prowadzenia badań architektonicznych i historycznych w odniesieniu do środowiska historycznego oraz współczesnymi technikami konserwatorskimi.</p>
<p>HISTORIA ARCHITEKTURY</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>Pracy dyplomowej</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Teoria konserwacji zabytków</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot wybieralny</i> <p><u>Tematyka:</u> Głównym celem jest przekazanie wiedzy na temat genezy i historycznego rozwoju poszczególnych elementów i detali architektonicznych w zakresie niezbędnym do rozpoznawania stylu w jakim powstawały, a także opanowanie profesjonalnego ich nazewnictwa w oparciu o przeprowadzoną analizę wybranych reprezentatywnych przykładów i charakterystycznych form architektonicznych w kontekście przemian stylowych poszczególnych epok i szerokiego tła kulturowego. Tematem zajęć jest analiza powstania i rozwój historyczny poszczególnych elementów i detali architektonicznych, ich geneza funkcjonalna i konstrukcyjna oraz chronologia przemian ich form i cech stylowych w poszczególnych epokach, aż do czasów obecnych. W ramach cyklu wykładów omawiane są przemiany w czasie różnych typów i form detali architektonicznych oraz pokrywających je dekoracji zgodnie z najnowszym stanem wiedzy i proponowanymi metodami badań tego zagadnienia w ramach historii architektury. Wykład obejmuje także wstęp do problematyki konserwatorskiej detalu architektonicznego.</p>

Metody dydaktyczne:

Wykłady (również w terenie), seminaria (również w formie rysunków pod kierunkiem nauczyciela), konsultacje, dyskusje, prezentacje multimedialne, wizyty na budowie z projektantami (widymacje), wystawy i wykłady w terenie, praca indywidualna i w grupie.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Jako formy egzaminów pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – *Multiple Choice Questions*), wielokrotne odpowiedzi (MRQ – *Multiple Response Questions*), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi.

Osiągnięte wymagania efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się również za pomocą: prezentacji multimedialnej, aktywnego uczestnictwa w dyskusji na seminariach, krytycznego eseju lub innego opracowania (np. posteru, rysunku), za pomocą kolokwium / klauzury lub egzaminu pisemnego lub ustnego.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejsowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	B.2 – Kontekst projektowania Inżynieria, technika i technologia: zaawansowane aspekty techniczne związane z procesem projektowania
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno – technicznych, dziedzina sztuki	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć B2 – Kontekst projektowania na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- B.W4-II** zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;
- B.W5-II** zaawansowaną problematykę budownictwa, technologii i instalacji budowlanych, konstrukcji i fizyki budowli, obejmującą kluczowe, złożone zagadnienia w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planistycznym;
- B.W6-II** przepisy techniczno-budowlane;
- B.W8-II** sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- B.U2-II** dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;
- B.U4-II** formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;
- B.U5-II** posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;

B.U6-II/B.U7-II przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;

B.U8-II odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.S1-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;

B.S2-II rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/z)	Forma zajęć/ liczba godzin	Całkowita liczba godz. pracy studenta
KONSTRUKCJE BUDOWLANE	1	3	E	w/45	45
INŻYNIERIA MIAST	1	1	Z	w/15	15
EKOLOGIA I OCHRONA ŚRODOWISKA	2	1	Z	w/15	15
BUDOWNICTWO OGÓLNE	2	2	E	w/30	30

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
KONSTRUKCJE BUDOWLANE	<p><u>ROK 1, sem. 1</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla MODUŁ 1.B: <u>Projektowanie architektoniczno-budowlane: Konstrukcje budowlane</u> – sem. 1 (przedmiot zintegrowany z MODUŁ 1.A: <u>Projektowanie obiektów użyteczności publicznej</u> – sem. 1)</i> <p><u>Tematyka:</u> Tematyka wykładów obejmuje omówienie zagadnień wzmacniania elementów konstrukcyjnych stosowanych w konserwacji zabytków. W ramach tego zagadnienia zostanie przedstawiona systematyka uszkodzeń zabytkowych sklepień, murów oraz fundamentów (w tym układów skomplikowanych wynikających ze styku z istniejącymi elementami). Zostanie wyjaśnione zasady projektowania budynków wysokościowych oraz przekryć o dużych rozpiętościach. Omówienie formalnych i merytorycznych podstaw oceny stanu technicznego budynków.</p>
INŻYNIERIA MIAST	<p><u>ROK 1, sem. 1</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla MODUŁ 2.A: <u>Planowanie przestrzenne, regionalne i inżynieria miejska</u> – sem. 1</i> <p><u>Cel zajęć:</u> Przekazanie wiedzy na temat zasad i praktycznych problemów związanych z planowaniem, projektowaniem i eksploatacją systemów w inżynierii miejskiej.</p> <p><u>Tematyka:</u> Efektem dla studentów będzie znajomość:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstaw planowania systemów infrastruktury technicznej w skali miasta, projektowania oraz eksploatacji obiektów i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, gazownictwa, ogrzewnictwa systemów elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, komunikacji, odwodnień terenów zurbanizowanych i zależności pomiędzy nimi;

	<ul style="list-style-type: none"> – systemów inżynierii miejskiej w planach zagospodarowania przestrzennego miast, związków pomiędzy systemami zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, a rozwojem przestrzennym i jakościowym miast. Zdobędą również wiedzę w zakresie kanalizacyjnych systemów odwadniania obszarów miejskich, o dużej intensywności zagospodarowania; – systemów gazowniczych, ciepłowniczych i elektroenergetycznych, jako źródła potrzeb energetycznych gospodarki komunalnej miasta na tle systemów regionalnych; – systemów łączności w mieście; – zasad funkcjonowania w skali planistycznej komunikacji zbiorowej i indywidualnej; – zarządzania systemami infrastrukturalnymi oraz warunkami ich eksploatacji. – ówczesnych metod wykonawstwa i modernizacji systemów inżynierii miejskiej w uwarunkowaniach miejskich; – efektywności obsługi mieszkańców przez systemy infrastrukturalne; – aspektów ekonomicznych budowy i eksploatacji systemów inżynierii miejskiej, oraz efektywności obsługi mieszkańców przez powyższe systemy; – zasad i praktycznych problemów związanych z planowaniem, projektowaniem obiektów w inżynierii miejskiej w tym elektrowni, elektrociepłowni, oczyszczalni ścieków, stacji uzdatniania wody, spalarni odpadów; – planowania w stopniu podstawowym systemów infrastruktury technicznej w skali miasta, oraz eksploatacji obiektów i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, gazownictwa, ogrzewnictwa systemów elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, komunikacji.
EKOLOGIA I OCHRONA ŚRODOWISKA	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1, sem. 2</u></p> <p><u>Tematyka:</u> W ramach zajęć z niniejszego przedmiotu przekazywana jest studentom wiedza z zakresu w projektowania architektoniczno-urbanistycznego zgodnego z ideami ochrony środowiska i ekologii. Omawiane są m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstawowe akty prawne zmieniające świadomość w kategorii ochrony środowiska naturalnego; – definicje związane z tematyką ochrony środowiska oraz polskie prawodawstwo w tej dziedzinie; – podstawowe akty prawne (ustawa „Prawo ochrony środowiska”); – zasady sporządzania ocen oddziaływania na środowisko. <p>Zajęcia obejmują także tematykę obszarów zieleni w miastach i ich rolę w kształtowaniu środowiska miejskiego.</p>
BUDOWNICTWO OGÓLNE	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1, sem. 2</u></p> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – Energia w architekturze: zasady projektowania i rozwiązania energetyczne. – Systemy rozwiązań ekologicznych budynków. – Konstrukcje szklane i przeszklone. – Budownictwo modułarne- rozwiązania techniczne. – Współczesne budownictwo drewniane – rozwiązania konstrukcyjne. – Błędy w rozwiązaniach technicznych budynków.

Metody dydaktyczne

Wykłady i prezentacje multimedialne.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych, prac przeglądowych, elaboratów i prezentacji. Egzaminów ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Jako formy egzaminów pisemnych stosuje się eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania lub testy wielokrotnego wyboru (MCQ – *Multiple Choice Questions*), wielokrotne odpowiedzi (MRQ – *Multiple Response Questions*), wyboru Tak/Nie i dopasowania odpowiedzi.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

.....
miejsowość, data

.....
Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

**Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury**

Grupa zajęć	B.3 – KONTEKST PROJEKTOWANIA Warsztat projektowy: integracja procesów projektowania oraz metodyka pracy naukowej
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynierjno – technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **B3 – Kontekst projektowania** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- B.W1-II** zaawansowaną teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także trendy rozwojowe i aktualne kierunki w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;
- B.W3-II** rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego;
- B.W4-II** zagadnienia powiązane z projektowaniem architektonicznym, urbanistycznym i planowaniem przestrzennym, takie jak infrastruktura techniczna, komunikacja, środowisko przyrodnicze, architektura krajobrazu, uwarunkowania ekonomiczne, prawne i społeczne – niezbędne do rozumienia społecznych, ekonomicznych, ekologicznych, przyrodniczych, historycznych, kulturowych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz dostrzega potrzebę ich uwzględniania w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym, ruralistycznym i planowaniu przestrzennym;
- B.W8-II** sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;
- B.W7-II** teoretyczne podstawy rozumowania naukowego i prowadzenia badań w zakresie przydatnym do realizacji skomplikowanych zadań projektowych, a także interpretacji opracowań naukowych w dyscyplinie naukowej – architektura i urbanistyka;
- B.W9-II** podstawowe zasady etyki zawodu architekta i pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- B.U1-II** integrować zaawansowaną wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich;

- B.U2-II** dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze, oraz brać odpowiedzialność za podejmowane decyzje techniczne w środowisku i za przekazanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego następnym pokoleniom;
- B.U3-II** dostrzegać aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym środowiskowe, kulturowe, plastyczne, ekonomiczne i prawne w procesie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego o dużym stopniu złożoności;
- B.U4-II** formułować wypowiedzi o charakterze analizy krytycznej z zakresu architektury, a także przedstawiać i syntetycznie opisywać podstawy ideowe projektu w oparciu o przyjęte założenia;
- B.U5-II** posługiwać się właściwie dobranymi zaawansowanymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne, a także oceniać uzyskane wyniki i ich przydatność w projektowaniu oraz wyciągać konstruktywne wnioski;
- B.U6-II / B.U7-II** przygotować i przedstawić prezentację poświęconą szczegółowym wynikom realizacji projektowego zadania inżynierskiego przy użyciu różnych technik komunikacji, w tym sformułowaną w sposób powszechnie zrozumiały;
- B.U8-II** odpowiednio stosować normy i reguły zawodowe i etyczne oraz przepisy prawa w zakresie projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planowania przestrzennego.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- B.S1-II** formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta;
- B.S2-II** rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych, jak i przyjmowania krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań, ustosunkowywania się do krytyki w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dostępnego dorobku w dyscyplinie naukowej, oraz twórczego i konstruktywnego wykorzystania krytyki.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/ liczba godz.	Godziny pracy własnej
MODUŁ A					
OCHRONA DZIEDZICTWA - IDENTYFIKACJA	1	4	Z	w/15 l/45	60
INTEGRACJA PROCESÓW PROJEKTOWYCH BIM	2	1	Z	l/15	15
METODYKA PRACY NAUKOWEJ	3	2	Z	w/15 s/15	30

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
OCHRONA DZIEDZICTWA - IDENTYFIKACJA	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 1</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – Przedmiot stanowi bazę teoretyczną dla <u>MODUŁ 4.A: Projektowanie w obszarach dziedzictwa</u> – sem. 2 – Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie dyplomowe</u> (część teoretyczna) – sem. 3 – Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Seminarium dyplomowe</u> – sem. 3 – Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Metodyka pracy naukowej</u> – sem. 3 <p><u>Tematyka:</u> Przedmiot ma na celu zapoznanie studenta z problematyką związaną z rozpoznaniem, dokumentacją i skomplikowanym procesem badawczym architektury historycznej, w tym</p>

	<p>architektury zabytkowej. Wiedza ta jest niezbędna do prawidłowego rozpoznania problemów konserwatorskich w obiekcie przeznaczonym pod projektowanie konserwatorskie lub w obszarze dziedzictwa kulturowego, a także do wykonania niezbędnych badań poprzedzających proces projektowy i/lub wykonania/zlecenia odpowiednich prac konserwatorskich lub zabezpieczających. Istotą przedmiotu jest też zapoznanie studenta z dyscyplinami naukowymi oraz ich metodologią i narzędziami badawczymi, które są pomocne w skomplikowanym procesie badawczym architektury historycznej. Ważnym celem jest nabycie przez studenta umiejętności korzystania z nowoczesnych urządzeń służących do dokumentacji obiektów architektonicznych oraz badań nieinwazyjnych, a także nabycie doświadczenia pracy w terenie.</p> <p>W ramach wykładów z przedmiotu student zapoznaje się z teorią badań architektonicznych oraz niezbędną w tych badaniach wiedzą w zakresie współpracy interdyscyplinarnej związanej ze środowiskiem konserwatorskim, historyków, historyków sztuki, archeologów oraz badaczy nauk ścisłych, poznaje teorię związaną z zastosowaniem nowoczesnych metod pomiarowych i badań nieinwazyjnych, które są wprowadzeniem do zajęć praktycznych podczas seminariów. Seminaria zapoznają studenta z problematyką związaną z rozpoznaniem, dokumentacją i skomplikowanym procesem badawczym architektury historycznej, w tym architektury zabytkowej. W trakcie zajęć student uczestniczy w badaniach terenowych. Dokumentacja terenowa sporządzana jest zarówno metodami tradycyjnymi oraz przy użyciu najnowszych metod, w tym z wykorzystaniem fotogrametrii i skaningu laserowego 3D, dzięki czemu dowiadyuje się o możliwościach wykorzystania tego typu sprzętu. i uczy się z niego bezpośrednio korzystać.</p>
<p>INTEGRACJA PROCESÓW PROJEKTOWYCH BIM</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1 sem. 2</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot zintegrowany częściowo z przedmiotem: <u>MODUŁ 3.A: Projektowanie zespołu budynków mieszkalnych w zabudowie śródmiejskiej – sem. 2</u></i> - <i>Przedmiot zintegrowany częściowo z przedmiotem: <u>MODUŁ 4.A: Projektowanie w obszarach dziedzictwa kulturowego – sem. 2</u></i> <p><i>Tematyka:</i> Celem przedmiotu jest rozwój umiejętności zastosowania i zintegrowania nowoczesnych technik komputerowych takich jak projektowanie parametryczne, BIM, fabrykacja cyfrowa, wirtualna rzeczywistość w projektowaniu architektoniczno-urbanistycznym. Poszerzenie wiadomości z obsługi i strategii działania w programach BIM.</p>
<p>METODYKA PRACY NAUKOWEJ</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie dyplomowe (część teoretyczna) – sem. 3</u></i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Seminarium dyplomowe – sem. 3</u></i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Ochrona dziedzictwa – identyfikacja – sem. 1</u></i> <p><i>Tematyka:</i> Zajęcia z przedmiotu Metodyka pracy naukowej, badań i interpretacji architektury i urbanistyki mają na celu przygotowanie studenta pod względem warsztatowym do samodzielnej pracy naukowej, zasad gromadzenia informacji i ich interpretacji, analizy materiałów naukowych i badawczych oraz stawiania naukowych wniosków końcowych Student zapoznaje się z metodami pracy naukowej, sposobem gromadzenia informacji, stosowania różnych typów zapisów</p>

	bibliograficznych oraz odwołań i zasad cytowania źródeł, zagadnieniem praw autorskich oraz problemów związanych z nadużyciami dotyczącymi własności intelektualnej.
--	---

Metody dydaktyczne:

Wykłady, seminaria, ćwiczenia laboratoryjne, blended learning (wykorzystanie platformy elearningowej ELF), prezentacja multimedialna, praca indywidualna i w grupach, zajęcia warsztatowe, wizyty w obiektach historycznych i zabytkowych, konsultacje, dyskusja.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Bieżąca ocena pracy studenta w trakcie trwania zajęć oraz ocena poszczególnych zadań, weryfikacja efektów uczenia się uzyskanych w trakcie semestru (wiedza, umiejętności), aktywność na zajęciach, kolokwium zaliczeniowe w formie pisemnej (np. testu wielokrotnego wyboru), projekty indywidualne (np.: wirtualny model 3d w formacie natywnym na ocenę, część opisowa, studium historyczne z uwzględnieniem metodologii pracy naukowej, plansza-plakat, dokumentacja prac terenowych).

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowolający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

miejsowość, data

Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/23
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	C – ZAJĘCIA UZUPEŁNIAJĄCE Zajęcia uzupełniające w szczególności: języki obce oraz – do wyboru – filozofia i estetyka, historia sztuki, socjologia i psychologia środowiskowa
Język wykładowy	Język obcy lub język polski/angielski

Kierunek studiów: **architektura** kod kierunku:
-

Specjalność: **bez specjalności**

Profil studiów: **ogólnoakademicki**

Poziom studiów: **drugi stopień**

Dziedzina: **dziedzina nauk inżynierjno – technicznych**

Dyscyplina/y: **dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100%)**

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tej grupy zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **C – Zajęcia uzupełniające** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „*Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta*”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- C.W1-II** style w sztuce i związane z nimi tradycje twórcze oraz proces realizacji prac artystycznych związanych z architekturą oraz środki warsztatowe pokrewnych dyscyplin artystycznych;
- C.W2-II** problematykę filozofii, ze szczególnym uwzględnieniem estetyki – w zakresie, w jakim wpływa na jakość twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej, niezbędną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego, a także wartościowania istniejących i projektowanych rozwiązań;
- C.W3-II** podstawowe zasady metodyki badań naukowych, w tym przygotowania opracowań naukowych;
- C.W4-II** słownictwo i struktury gramatyczne języka obcego będącego językiem komunikacji międzynarodowej w zakresie tworzenia i rozumienia wypowiedzi pisemnych i ustnych zarówno ogólnych, jak i specjalistycznych w zakresie architektury, a także konieczność sprawnego posługiwania się językiem obcym, także w kontekście działalności naukowej.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- C.U1-II** rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwe dla architektury oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historyczno-kulturowym;
- C.U2-II** posługiwać się właściwie takimi pojęciami jak wartość estetyczna, piękno i przeżycie estetyczne oraz dostrzec szerszy, filozoficzny kontekst zagadnień związanych z projektowaniem architektonicznym i urbanistycznym;

- C.U3-II** pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł, także w języku obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej, w celu wykorzystania ich w procesie projektowym lub – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej;
- C.U4-II** przygotować opracowanie naukowe, określić przedmiot, zakres i cel prowadzonych badań naukowych;
- C.U5-II** posługiwać się co najmniej jednym językiem obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki niezbędną w działalności projektowej oraz – w podstawowym zakresie – w działalności naukowej.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczeni (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Liczba godz. pracy własnej
JĘZYK OBCY	2	2	Z	ć/30	30
HISTORIA SZTUKI lub ESTETYKA Z ELEMENTAMI FILOZOFII	2	1	Z	w/15	15
PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA lub SOCJOLOGIA MIASTA	2	1	Z	w/15	15
FAKULTETY	2	1	Z	s/15	15

Treści programowe:

Przedmiot	Tematyka zajęć
JĘZYK OBCY	<p><u>ROK 1, sem. 2</u></p> <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i językowych, – rozwijanie umiejętności udziału w dyskusji na tematy związane z architekturą i urbanistyką, – rozwijanie umiejętności czytania i słuchania ze zrozumieniem tekstów związanych z architekturą i urbanistyką. <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – zagadnienia leksykalne związane z poszukiwaniem pracy w zawodzie architekta: list motywacyjny i życiorys; rozmowa kwalifikacyjna, – zagadnienia leksykalne związane z funkcjonowaniem w środowisku zawodowym: kwalifikacje i uprawnienia; praktyczne aspekty wykonywania zawodu architekta; konkurs architektoniczny, – zagadnienia leksykalne związane z rolą architekta w procesie budowlanym: etapy projektowania architektonicznego; techniczny opis projektu; prezentacja projektu; etapy realizacji przedsięwzięcia budowlanego; zadania architekta wobec inwestora i wykonawców, – zagadnienia leksykalne związane z urbanistyką i architekturą przyszłości: miasta przyszłości; miasta przyjazne człowiekowi i środowisku; materiały budowlane przyszłości, zrównoważony cykl życia konstrukcji budowlanych, – pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz z innych źródeł.
HISTORIA SZTUKI lub ESTETYKA Z ELEMENTAMI FILOZOFII	<p><u>ROK 1, sem. 2</u></p> <p>HISTORIA SZTUKI</p> <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z najnowszymi tendencjami i prądami artystycznymi w kontekście rozwoju kultury współczesnej w dziedzinach: architektura, rzeźba, malarstwo, muzyka, sztuka użytkowa; – dopełnienie treści programowych z zakresu kulturoznawstwa. <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – znaczenie sztuki dla rozwoju kultury i postępu cywilizacyjnego oraz jej oddziaływania na jednostkę i współczesne społeczeństwo; – proces realizacji prac artystycznych; – współczesne formy wyrazu i kreacji artystycznej;

	<ul style="list-style-type: none"> – wieloaspektowe obszary zainteresowań twórczych i idei artystycznych; – techniki i technologie stosowane i wykorzystywane w sztuce współczesnej; – rola artysty i rola odbiorcy; – współczesne możliwości kreacji architektonicznej postrzeganej jako kreacja artystyczna w szeroko rozumianej przestrzeni kulturowej. <p>ESTETYKA Z ELEMENTAMI FILOZOFII</p> <p><u>Cele:</u> Rozwinięcie zagadnień teoretycznych w zakresie metod badawczych estetyki w kontekście zjawisk globalizacji, „glokalizacji”, kultury masowej, cywilizacji postindustrialnej, polityk kulturalnych i historycznych.</p> <p>Prezentacja kategorii opisu i analizy przynależnych do języka estetyki oraz samych zjawisk estetycznych jako wiążących praktycznie zorientowany ogląd rzeczywistości z uogólnieniami dotyczącymi kwestii egzystencjalnych.</p> <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – estetyka fenomenologiczna; – pluralistyczne definicje i zmienność znaczeń pojęć w estetyce i naukach o sztuce; – sytuacja estetyczna; – pluralizm postmodernistyczny w estetyce i architekturze; – przewyższenie dualistycznych opozycji pojęciowych w teorii i praktyce architektury współczesnej, dekonstrukcja; – ewolucja dekonstrukcji: od poststrukturalizmu do ponownego odkrycia sfery wartości; – kategoria wirtualności w odniesieniu do przestrzeni cyfrowych i poza nimi.
<p>PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA lub SOCJOLOGIA MIASTA</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 1, sem. 2</u></p> <p>PSYCHOLOGIA ŚRODOWISKOWA</p> <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozwinięcie zagadnień psychologii środowiskowej w odniesieniu do projektowania i użytkowania określonych typów środowiska. <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – problematyka psychologiczna związana ze środowiskiem mieszkaniowym, środowiskiem nauki, pracy i wypoczynku, – zintegrowane środowisko miejskie w perspektywie psychologii środowiskowej (stres środowiskowy, poczucie bezpieczeństwa, zachowania prospołeczne i proekologiczne) – związki ludzi z otaczającym ich środowiskiem: pamięć miasta, tożsamość, przywiązanie do miejsc. <p>SOCJOLOGIA MIASTA</p> <p><u>Cele:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – przyswojenie elementów socjologii związanych z kształtowaniem przestrzeni architektonicznej i urbanistycznej oraz przestrzeni miasta. <p><u>Tematyka:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – działania i narzędzia umożliwiające wzbogacenie i optymalizację procesów projektowych w aspekcie zagadnień społecznych: – wzajemne relacje pomiędzy socjologią i sztuką projektowania, metody socjologiczne a błędy projektowe lub planistyczne - omówienie przykładów – zagrożenia wynikające z niewłaściwych form partycypacyjnych <p><i>Uwaga: Ze względu na humanistyczno-społeczny charakter tematyki przedmiotów ukierunkowanych na podstawy badawcze, zarówno Psychologia Środowiskowa jak i Socjologia Miasta w procesie dydaktycznym zawierają podstawowe elementy metodyki badań naukowych.</i></p>

FAKULTETY	<u>ROK 1, sem. 2</u>
	<p>Tematy przedmiotów fakultatywnych proponowane są corocznie przez nauczycieli akademickich WA, a następnie uchwalane przez Kolegium WA na kolejny rok akademicki. Obejmują one szeroką <u>tematykę</u>, np. następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - teoria i estetyka architektury najnowszej; - dziedzictwo przestrzeni architektury sakralnej; - architektura betonowa; - forma urbanistyczna; - zapis planistyczny w urbanistyce; - aktywizacja współczesnych przestrzeni publicznych; - kształtowanie przestrzeni uzdrowisk, kąpielisk termalnych i ośrodków SPA; - osadnictwo (i architektura) ziem górskich; - Smart City - miasto inteligentne i zrównoważone; - zieleń w projektowaniu architektonicznym; - projektowanie architektury wnętrz; - konstrukcje ciesielskie w architekturze; - projektowanie parametryczne BIM; - technologia VR/AR w architekturze; - tradycyjne techniki graficzne w nowoczesnym projektowaniu; - projektowanie sztucznej iluminacji w architekturze; - oświetlenie zespołu budowli; - kolor i reklama w przestrzeni miasta; - debata architektoniczna; - psychologia architektury; - fotografia; - projektowanie zrównoważonych, średniowysokich efektywnych środowiskowo budynków drewnianych; - budowanie przy użyciu zrównoważonych, lokalnych i tradycyjnych materiałów budowlanych; - architektura najnowsza a dziedzictwo historyczne; - przestrzeń społeczna miejsc pracy; - zagadnienia projektowania w obszarze dziedzictwa archeologicznego; - Krytyczny Regionalizm Kennetha Framptona. Poszukiwania tożsamości we Współczesnej Architekturze

Metody dydaktyczne:

W ramach nauczania języka obcego: ćwiczenia praktyczne, dyskusja, konsultacje, prezentacje.

W ramach pozostałych przedmiotów: wykład, konsultacje, dyskusja, prezentacja multimedialna, wizja lokalna, omówienie zagadnień w kontekście wybranych przestrzeni architektonicznych, metody środowiskowe (spacer badawczy, foto-story, obserwacje), analiza planu.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

W ramach nauczania języka obcego: projekt indywidualny (lektura / prezentacja), test śródsesemestralny i test semestralny, uczestnictwo w zajęciach, aktywność na platformie internetowej elearningowej PK. Ocena podsumowująca: suma punktów przyznanych w ramach ocen formujących przełożona na ocenę podsumowującą wg przyjętej skali. Kolokwium zaliczeniowe.

W ramach pozostałych przedmiotów: kolokwium zaliczeniowe, prezentacja własnych opracowań studialnych i seminaryjnych (fakultety).

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	<p>Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).</p>

B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
D	3.5	Ocena dość dobra: Zadowalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

miejsowość, data

Dziekan WA PK

KARTA GRUPY ZAJĘĆ

Obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2022/2023
na Wydziale Architektury

Grupa zajęć	D – DYPLOM Dyplom: przygotowanie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego (część teoretyczna i część praktyczna)
Język wykładowy	Język polski/angielski

Kierunek studiów:	architektura	kod kierunku: -
Specjalność:	bez specjalności	
Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Poziom studiów:	drugi stopień	
Dziedzina:	dziedzina nauk inżynieryjno–technicznych	
Dyscyplina/y:	dyscyplina wiodąca: architektura i urbanistyka (100 %)	

Cele przedmiotów wchodzących w skład grupy zajęć:

Celem realizacji tego bloku zajęć jest uzyskanie przez studenta szczegółowych efektów uczenia się dla grupy zajęć **D – Dyplom** na Studiach Drugiego Stopnia, zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Osiągnięcie szczegółowych efektów uczenia się prowadzi do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na Studiach Drugiego Stopnia zgodnie z „Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 (poz. 1359) w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta”.

Efekty uczenia się dla grupy zajęć:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- D.W1-II** szczegółową problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w zakresie rozwiązywania złożonych problemów projektowych;
- D.W2-II** zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą podczas w trakcie studiów;
- D.W3-II** zasady, rozwiązania, konstrukcje, materiały budowlane stosowane przy wykonywaniu zadań inżynierskich z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego;
- D.W4-II** problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę współpracy z innymi specjalistami;
- D.W5-II** zasady profesjonalnej prezentacji koncepcji architektonicznych i urbanistycznych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- D.U1-II** dokonać krytycznej analizy istniejących uwarunkowań, waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy oraz formułować wnioski do projektowania w skomplikowanym, interdyscyplinarnym kontekście;
- D.U2-II** zaprojektować złożony obiekt architektoniczny lub zespół urbanistyczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem,

uwzględniając aspekty pozatechniczne i integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów;

D.U3-II przygotować zaawansowaną prezentację graficzną, pisemną i ustną własnych koncepcji projektowych w zakresie architektury i urbanistyki, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu właściwego dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;

D.U4-II wykorzystać metody analityczne do formułowania i rozwiązywania zadań projektowych;

D.U5-II przedstawić tło teoretyczne i uzasadnienie prezentowanych rozwiązań w postaci opracowania o charakterze naukowym;

D.U6-II organizować pracę z uwzględnieniem wszystkich faz pracy nad koncepcją projektową.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

D.S1-II efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;

D.S2-II publicznych wystąpień i prezentacji;

D.S3-II przyjęcia krytyki prezentowanych przez siebie rozwiązań i ustosunkowania się do niej w sposób jasny i rzeczowy, także przy użyciu argumentów odwołujących się do dorobku dyscypliny naukowej, a także do twórczego i konstruktywnego wykorzystania tej krytyki;

D.S4-II formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji i opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich skomplikowanych uwarunkowań, a także innych aspektów działalności architekta; przekazania opinii w sposób powszechnie zrozumiały;

D.S5-II właściwego określenia priorytetów działań służących realizacji zadania.

Forma zajęć, semestralna liczba godzin:

Przedmiot	Sem.	Punkty ECTS	Forma zaliczenia (E/Z)	Forma zajęć/liczba godzin	Godziny pracy własnej
PROJEKTOWANIE DYPLOMOWE	3	14	Z	p/10	410
SEMINARIUM DYPLOMOWE	3	6	Z	p/60	120
KONSULTACJE SPECJALISTYCZNE DYPLOMOWE	3	1	Z	p/3	30
LABORATORIUM DYPLOMOWE - ILUSTRACJA PROCESU PROJEKTOWEGO	3	1	Z	p30	0

Treści programowe

Wymogi dotyczące dyplomów magisterskich regulują odpowiednie przepisy obowiązujące na Politechnice Krakowskiej oraz powiązane z nimi przepisy szczegółowe wprowadzone na Wydziale Architektury PK.

Przedmiot	Tematyka zajęć
PROJEKTOWANIE DYPLOMOWE	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem przedmiotu <u>Seminarium dyplomowe</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Konsultacje specjalistyczne w zakresie technicznym</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Laboratorium dyplomowe – ilustracja procesu projektowego</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Metodyka pracy naukowej</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Teoria planowania regionalnego lub Teoria projektowania architektoniczno-urbanistycznego lub Teoria konserwacji zabytków</u> – sem. 3</i>

	<p><u>Tematyka:</u> Projektowanie dyplomowe jest kursem zamykającym studia II stopnia, w którym dyplomant powinien wykazać się umiejętnością samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów projektowych oraz wiedzą nabytą w trakcie studiów, niezbędną do podjęcia pracy zawodowej i dalszego samokształcenia się. Prace dyplomowe magisterskie dotyczą szerokiego spektrum tematycznego, wiążąc się z prowadzoną przez Wydział Architektury problematyką naukowo-badawczą i realizowanymi w tym zakresie badaniami. Tematyka prac dyplomowych różni się w zależności od wyboru dyplomanta i specjalizacji Promotora. Problematyka prac dyplomowych obejmuje szeroko rozumiane zagadnienia z zakresu:</p> <ul style="list-style-type: none"> – projektowania architektonicznego; – konserwacji zabytków architektury i urbanistyki; – projektowania architektoniczno-urbanistycznego; – projektowania urbanistycznego; – planowania przestrzennego. <p>Projekt dyplomowy magisterski charakteryzuje złożoność podejmowanej problematyki zarówno w aspektach projektowych jak i teoretyczno-ideowych, co odróżnia go od rozwiązań na poziomie dyplomu inżynierskiego. W ramach projektów dyplomant uwzględnia złożone uwarunkowania kontekstu społecznego, kulturowego, przyrodniczego, historycznego, ekonomicznego i prawnego, a także innych pozatechnicznych uwarunkowań, integrując wiedzę zdobytą podczas studiów. Dyplomant przygotowuje analizę istniejących uwarunkowań i waloryzuje stan zagospodarowania, tak aby sformułować wnioski do projektowania w skomplikowanym kontekście. W ramach procesu projektowego kreuje i przekształca przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne, integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów. Dyplomant przygotowuje prezentację graficzną i pisemną koncepcji, spełniającą wymogi profesjonalnego zapisu. Podejmuje i wykonuje pracę przestrzegając zasad etyki zawodowej i biorąc odpowiedzialność za podejmowane działania, w tym wartości humanistyczne, społeczne, kulturowe, architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego. Praca dyplomowa składa się z części rysunkowej oraz z części pisemnej. Student rozwiązuje zarówno problem teoretyczny, jak i projektowy. Indywidualne opracowanie rysunkowe odpowiada nie mniej niż ośmiu planszom formatu 100x70 cm., a zespołowe – czternastu planszom 100x70 cm. Prace dyplomowe dotyczące <u>obiektów architektonicznych i konserwacji zabytków</u> mają zawierać prezentacje rozwiązań świadczących o znajomości zagadnień współczesnej techniki i technologii budowlanych, konserwacji zabytków w przypadku prac z nią związanych oraz o znajomości prawa budowlanego. W ich zakresie uwzględnia się rysunki świadczące o znajomości zagadnień budowlanych, w tym detale. Analogicznie – prace dyplomowe z zakresu <u>urbanistyki i planowania przestrzennego</u> powinny uwzględniać detale urbanistyczne w odpowiednich skalach.</p>
<p>SEMINARIUM DYPLOMOWE (projektowanie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego)</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><u>Uwagi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie dyplomowe</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Konsultacje specjalistyczne w zakresie technicznym</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Laboratorium dyplomowe – ilustracja procesu projektowego</u> – sem. 3</i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Metodyka pracy naukowej</u> – sem. 3</i> <p><u>Tematyka:</u> Zajęcia mają charakter seminaryjno-konsultacyjny, realizowane są w grupach seminaryjnych w jednostce dyplomującej, z udziałem Promotora. Służą wsparciu teoretycznych (badawczych) i praktycznych (projektowych) zadań związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej i pogłębieniu wiedzy studenta z zakresu podjętej tematyki.</p>

	<p>Seminarium dyplomowe obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pogłębienie umiejętności przeprowadzania złożonych analiz i syntez uwarunkowań projektowania – przestrzennych, społecznych, środowiskowych, komunikacyjnych i technicznych z uwzględnieniem złożonego kontekstu – dziedzictwa kulturowego, architektonicznego i urbanistycznego, wpływu środowiska naturalnego, także w zakresie znajomości regulacji prawnych, w tym planistycznych. - Formułowanie indywidualnych diagnoz, rozwinięcie podejścia konceptualnego i krytycznego, postawienie wniosków i wytycznych związanych z podjętym złożonym tematem projektowym, kształtowanie własnego twórczego warsztatu projektowego i prezentacyjnego; - Wykorzystanie metod badawczych w przygotowaniu teoretycznych podstaw projektu - opracowanie eseju naukowego, stanowiącego bazę dla pracy dyplomowej i warstwy ideowej. Studia przypadków, porządkowanie bibliografii tematu i uzgodnienie prowadzenia metodyki porównawczo-badawczej. Kształtowanie krytycznego zrozumienia w jaki sposób wiedza poszerzana jest w procesie badań, jak tworzyć oryginalną, logicznie uporządkowaną pisemną pracę – odnoszącą się do architektury i urbanistyki, teorii i projektowania. - Wspieranie umiejętności tworzenia złożonych propozycji projektowych, ze znajomością współczesnych zagadnień architektonicznych i urbanistycznych z uwzględnieniem indywidualnego podejścia do wiedzy, twórczego testowania nowych hipotez i rozwiązań oraz ich krytycznej ewaluacji; - Doskonalenie umiejętności samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów projektowych ze znajomością kulturowych, społecznych, środowiskowych i intelektualnych uwarunkowań, z uwzględnieniem zasad i metod projektowania, wymagań technicznych, wytycznych prawnych i normatywnych; - Doskonalenie umiejętności kształtowania formy i kompozycji architektoniczno-urbanistycznej z uwzględnieniem uwarunkowań przestrzennych, technicznych, komunikacyjnych, interdyscyplinarnych przy jednoczesnej dbałości o wytyczne programowe. - Doskonalenie umiejętności kształtowania złożonego programu funkcjonalnego w odniesieniu do potrzeb społecznych (relacja człowiek – budynek, wymogi użytkownika) oraz zgodności z lokalizacją i kontekstem; - Dobór i samodzielna ocena właściwych materiałów i rozwiązań technicznych, instalacyjnych, konstrukcyjnych i materiałowych, strategii budowlanych i ich ekonomiki, umiejętność wykorzystania właściwości fizycznych i charakterystyki materiałów z uwzględnieniem współczesnych rozwiązań pro-ekologicznych i bezpiecznych dla środowiska, sprzyjających ochronie klimatu, a także stworzenia użytkownikom przestrzeni wewnętrznego komfortu. - Weryfikacja i wsparcie przygotowania studenta w zakresie procesu krytycznego myślenia, zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji potrzebnych do podjęcia pracy zawodowej, ewentualnie kontynuacji studiów na poziomie III stopnia.
<p>KONSULTACJE SPECJALISTYCZNE W ZAKRESIE TECHNICZNYM</p>	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie dyplomowe</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem przedmiotu <u>Seminarium dyplomowe</u> – sem. 3</i> - <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Laboratorium dyplomowe – ilustracja procesu projektowego</u> – sem. 3</i> <p>Praca dyplomowa winna uzyskać określoną ilość konsultacji specjalistycznych z zakresu związanego bezpośrednio z jej tematyką, zgodnie z obowiązującym programem studiów. Mogą to być różne konsultacje. Szczegółowy przedmiot i zakres konsultacji określa promotor, z zastrzeżeniem, że magisterskie prace dyplomowe, w których rozwiązywane są problemy architektoniczne powinny uzyskać konsultacje specjalistyczne konstrukcyjne. Konsultantem nie może być promotor ani recenzent pracy dyplomowej.</p>

	<p>Charakter i treść konsultacji są dostosowane do tematyki i zakresu pracy dyplomowej podjętej przez studenta. Proponowany zakres konsultacji na WA PK obejmuje m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <u>Konsultacje konstrukcyjne</u> – <u>Konsultacje komunikacyjne</u> – <u>Konsultacje instalacyjne.</u> <p>Zakres tematyczny konsultacji może zostać poszerzony przez Promotora w zależności od tematu i w uzgodnieniu z dziekanem WA PK.</p>
LABORATORIUM DYPLOMOWE - ILUSTRACJA PROCESU PROJEKTOWEGO	<p style="text-align: center;"><u>ROK 2 sem. 3</u></p> <p><i>Uwagi:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Projektowanie dyplomowe – sem. 3</u></i> – <i>Przedmiot zintegrowany z problematyką i właściwym zakresem przedmiotu <u>Seminarium dyplomowe – sem. 3</u></i> – <i>Przedmiot zintegrowany z przedmiotem: <u>Konsultacje specjalistyczne w zakresie technicznym – sem. 3</u></i> <p><u>Tematyka:</u> Rozszerzenie kompetencji w zakresie interpretowania i tworzenia przekazu wizualnego oraz percepcji przestrzeni i umiejętności przekładania jej na reprezentację wizualną. Rozwój umiejętności w zakresie zastosowania i zintegrowania tradycyjnych i nowoczesnych technik obrazowania w odniesieniu do tworzonego projektu. Rozszerzenie świadomości zróżnicowania przekazu architektonicznego w zależności od odbiorcy: dobór rodzaju projekcji, wybór konwencji reprezentacji celem usprawnienia komunikacji i skuteczności przekazu. Charakter i zakres opracowania laboratorium są dostosowane do tematyki i zakresu pracy dyplomowej podjętej przez studenta.</p>

Metody dydaktyczne:

Seminaria, prezentacje multimedialne, konsultacje, omówienia prac, ćwiczenia projektowe, klauzury, praca indywidualna i w grupie, dyskusje, obrona projektu przed komisją.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się:

Osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się w kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w grupie zajęć **D – Dyplom** sprawdza się przez ocenę wiedzy nabytej podczas seminariów w zakresie metodologii pracy naukowej i umiejętności jej praktycznego zastosowania w projektowaniu, a także ocenę pracy analityczno-opisowej i projektowo-graficznej pracy dyplomowej, w zakresie poziomu kreatywności naukowej i projektowej studenta oraz uzyskanych przez niego wartości rozwiązań architektonicznych i umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.

Kryteria oceny:

Skala ocen zgodna z europejskim systemem ECTS:

Ocena ECTS w skali A-F	Ocena w skali 5-2	Wymogi
A	5.0	Ocena bardzo dobra: Szczególnie wysoki (doskonały) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności bez zauważalnych błędów lub jedynie z niewielkimi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na bardzo wysoki poziom znajomości wszystkich aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
B	4.5	Ocena ponad dobra: Ponad przeciętny (wysoki) stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z mniej istotnymi błędami lub niedociągnięciami, wykazujący na wysoki poziom znajomości zdecydowanej większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
C	4.0	Ocena dobra: Ogólnie dobry stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z pewną, ograniczoną ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na dobrą znajomość większości aspektów nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).

D	3.5	Ocena dość dobra: Zadawalający stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności lecz z szeregiem zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na niepełną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
E	3.0	Ocena dostateczna: Minimalny niezbędny stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności z dużą ilością zauważalnych błędów i niedociągnięć, wskazujący na minimalną znajomość nauczanego materiału (przekazywanego zasobu wiedzy).
F	2.0	Ocena niedostateczna: Stopień opanowania wymaganej wiedzy lub/i umiejętności, będący nie do przyjęcia pod każdym względem. Wymagana dalsza praca.

Zatwierdzenie karty grupy zajęć:

miejsowość, data

Dziekan WA PK